

[Starcke.]

efter mit Skøn i Øjeblikket en meget stor Risiko ved Flygtningeophobningen i Sydslesvig, hvor der ligesom er ved at danne sig et nyt Østprøjsen. Danmark løber efter mit Skøn en meget stor Risiko ved den administrative Sammenkobling af Holsten og Sydslesvig, fordi en saadan administrativ Sammenkobling vil give en reel Baggrund for en Genopvækkelse af gamle slesvig-holstensk-separatistiske og — lokalpatriotiske Følelser, hvor Danmark kan løbe den Risiko, at der en skønne Dag opstaar et Ønske om at koble Nordslesvig til Slesvig-Holsten. Hvad Danmark saa gør, indebærer det en Risiko, og det er rigtigt, at Danmark bør løbe den mindste Risiko, men man staar ofte over for Spørgsmaalet, om man for at afværge en Risiko paa et Punkt skal løbe en Risiko paa et andet Punkt.

Det sydslesvigske Spørgsmaal er saa overordentlig kompliceret, at det ikke egner sig til at være et Partispørgsmaal, og jeg har ofte undret mig over, at det her i Tinget fra en Del Partiers Side gøres saa firkantet og kvadratisk, at det fungerer som en Del af Partiets Helhedspolitik. Derfor har vi fra vor Side været indstillet paa, at det vilde være rigtigt i dette Spørgsmaal at spørge Vælgerne og ikke Partierne, og derfor foreslog vi i den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som vi stillede for en halv Snes Dage siden, at der skulde gives Vælgerne Lejlighed til en Tilkendegivelse af, hvordan de stod til de vigtigste og mest centrale Spørgsmaal inden for det sydslesvigske Kompleks, saaledes at man kunde undgaa, at det sydslesvigske Spørgsmaal blev kastet ind som noget centralt i en Valgkamp.

Den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Stærmose, kan vi ikke stemme for, fordi vi, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ogsaa gjorde gældende, ser det som noget ganske overordentlig vigtigt og betydningsfuldt, at der fra dansk Side optrædes med en vis Massivitet. Vi føler os moralsk bundet til Erklæringen af 19. Oktober, og derfor agter vi ved Afstemningen at stemme for den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som blev stillet af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft paa de fire Partiers Vegne.

Ordføreren for Forespørgerne (Stærmose): De Taler, der nu har været holdt fra de forskellige ærede Ordførere, har ikke beskæftiget sig med den Begrundelse, med hele den Belysning af Baggrunden for Sydslesvig-Politikken, som jeg lagde Vægt paa i

mit Indlæg i Eftermiddags. Vi har baade fra det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, fra det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og fra det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen hørt en lang Række Postulater, en lang Række Paastande, som ikke har bevæget sig ned til en Undersøgelse af selve Muligheden for Gennemførelsen af den Sydslesvig-Politik, som de støtter, og fra det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft hørte vi slet ingenting.

Før jeg stiller et Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, som det forekommer mig er meget centralt at faa stillet og endnu vigtigere at faa besvaret, er der nogle Bemærkninger, som jeg gerne vil gøre, især til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Indlæg. Vi kan fra vor Side ikke se, at der er den fjerneste Grund til at bebrejde os, at vi tager det sydslesvigske Spørgsmaal op paa det nuværende Tidspunkt. Jeg gaar ud fra, at det var en Fortalelse af det ærede Medlem, naar han sagde, at der knapt var gaaet en Maaned, siden Rigsdagen og Regeringen havde vedtaget med et Flertal, hvordan Sydslesvig-Politikken skulde lægges an, for det er dog ganske aabenbart for hele Offentligheden, at der netop ikke har fundet nogen Vedtagelse Sted; der har netop ikke fundet nogen aaben Debat Sted, der har netop ikke været nogen Mulighed for, at vi fra vor Side kunde fremføre vore Betæneligheder og sammenligne dem med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Betæneligheder. Der har ikke været nogen aaben Diskussion og nogen aaben Overvejelse af denne vigtige Sag, og der har heller ikke været nogen Overvejelse i et lukket Rigsdagsmøde — en Fremgangsmaade, som man er kommet væk fra, og som man ikke har brugt, siden det slesvigske Spørgsmaal var til Behandling i Rigsdagen i 1919 og 1920, saa vidt jeg har kunnet skaffe mig det oplyst.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde, at det var forkert af min Gruppe, at vi benyttede det sydslesvigske Spørgsmaal til nu at foretage en politisk Aktion. Jeg maa have Lov til over for dette at erindre om, at vi, da vi havde Debatten den 9. Juli, som blev forberedt ved adskillige Formandsmøder, gjorde vor Stilling fuldstændig klar og sagde fra i Tide, og sagde fra saa klart, som vi overhovedet magtede det, idet vi stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, da Debatten førtes her i Tinget. Da 19. Oktober-Noten blev afsendt, havde vi ikke nogen Mulighed for at tale med, fordi alt her foregik i Det udenrigspolitiske Nævn, men saa snart Lejligheden bød sig ved Finanslov-